

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Hartmana a přísedících Vlasty Kračkové a Hany Pimperové v hlavním líčení konaném dne 14. října 2022,

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ trvale bytem ██████████
nyní ve vazbě ve Vazební věznici Litoměřice,

je vinen, že

v době od září 2021 do 31. března 2022 v ██████████ v bytě v ██████████, fyzicky a zejména psychicky týral svoji matku ██████████ narozenou ██████████ a to tím způsobem, že se vůči ní dopouštěl šikanózního jednání spočívajícího v nesmyslných pokynech, jako například v jakých hodinách má vařit a chodit nakupovat, přičemž bez jejího vědomí tyto časové údaje měnil, avšak i tak požadoval jejich plnění, rovněž požadoval, aby ovladač na televizi byl položen tlačítky dolů, aby při vaření byla naběračka nebo vařečka shodně s uchy hrnce, aby zakoupený chléb byl na lince položen určitým způsobem, kdy patka chleba nesměla směřovat do rohu ke sporáku, poškozená nesměla sahat nebo přemísťovat jeho věci, a to ani při úklidu domácnosti, dále v případě, kdy poškozená nakoupila potraviny s pro něj nevhodným datem výroby nebo spotřeby, vyhodil je, požadoval přesné umístění svých potravin v lednici, se kterými nesměla poškozená hnout, přičemž když neuposlechla, byl na ni hrubý, sprostý a křičel na poškozenou, což činil opakovaně i bezdůvodně, kdy poškozená v důsledku své podřízenosti si často nedovolila ani oponovat, a když oponovala, tak jí řekl, aby držela hubu a odešel, kdy zejména opakovaně

- v bytě házel s jídlem, které uvařila poškozená, a on s ním nebyl spokojen, kdy poškozená pak toto uklízela,

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Dědková.

- vyhazoval poškozenou právě nakoupené potraviny, což jí nutilo chodit znovu nakupovat, a to i opakovaně v rámci jednoho dne,
- proti vůli poškozené nechával bezdůvodně téct vodu, kterou platila poškozená v rámci nájemného,
- vyčítal poškozené, že mu zničila život, že kvůli ní ztratil 4 roky života,
- ničil vybavení domácnosti, a to dvě mikrovlnné trouby, toustovač a talíře,

kdy při konfliktech byl k poškozené agresivní, vyhrožoval jí zabitím a zničením dalšího vybavení v domácnosti, a takto vůči poškozené jednal a konflikty s ní vyvolával z různých důvodů zpravidla ob den, kdy některé z nich byly denně, a v rámci těchto konfliktů poškozenou ve třech případech chytl pod krkem jednou rukou tak silně, že v důsledku toho měla poškozená ve dvou případech modřiny na krku, přičemž k poslednímu konfliktu došlo dne 31. března 2022 přibližně v 17:40 hodin, kdy obžalovaný poté, co se vrátil zpět do místa bydliště ke své matce, došlo ke slovnímu konfliktu mezi ním a poškozenou, v průběhu tohoto obžalovaný upadl na zem při cestě z koupelny a poškozená mu chtěla pomoci ze země vstát, začal jí hrubě nadávat a řekl, že všem ukáže, neboť má mačetu, kdy poškozená věděla o tom, že má takovou sečnou zbraň v bytě, a následně se rozmáchl, kdy svojí rukou strčil do poškozené, která poté uklouzla a upadla levou rukou na hranu zdi po zárubních, kdy z jednání pojala důvodnou obavu o své věci a zejména o svůj život a zdraví, následně vyběhla ze svého bytu až do přízemí panelového domu, odkud zavolala policii; v důsledku jednání obžalovaného, který poškozenou zejména psychicky deptal, poškozená nemohla spát, a pokud usnula, tak se budila a přemýšlela nad vším, v důsledku toho byla přes den unavená a nebyla schopna každodenních povinností, kdy přes den zůstávala sedět, nic nedělala, nemohla ani jíst a pít a bolet ji žaludek,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) roků.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se ukládá trest propadnutí věci, a to jednak loveckého nože s textilním maskáčovým pouzdrém a jednak mačety zn. Fiskars černo-oranžové barvy s plastovým černým pouzdrém, které jsou uloženy v budově Policie ČR v Mostě.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Mostě podala dne 14. 6. 2022 na obviněného [REDAKCE] obžalobu pro jednání popsané ve výrokové části tohoto rozhodnutí.
2. V předmětné trestní věci byla opakovaně konána hlavní líčení, ve kterých byly provedeným dokazováním zjištěny dále uvedené skutečnosti.
3. Z důkazů provedených při hlavním líčení zjistil soud tento skutkový stav. Obžalovaný [REDAKCE] před policejním orgánem mj. vypověděl, že je nemocný, léčí se s poruchou, která je problémem zatěžujícím jeho matku. Připustil pak, že svoji matku žádal, aby jídlo nevařila

v nějaký, pro něho špatný čas, pakliže tak již činila, požádal ji, aby přestala vařit a dovařila to v jinou dobu. Na svoji matku neřval, řval na sebe vzteky, to když nemohl jíst, načež popsal své zdravotní obtíže a léčení se s těmito, jakož i léky, které mu byly naordinovány. Dále uvedl, že alkoholu užíval, když mu léky došly. Má příznaky nějaké „numerofobie“, jeho zdravotní problém řešila jeho přítelkyně, jeho matka vůbec, avšak vycházela mu vstříc. Dále připustil, že po jídle, když byl nucen v důsledku nějaké hodiny zvracet, vyhodil talíř do koše, vyhodil i jídlo, které sám vařil, rovněž i jídlo, které vařila jeho matka. Svoji matku nikdy fyzicky nenapadl, této nikdy neublížoval, je si vědom toho, že měl přehnané reakce, když měl strach, tak zvracel. Svou matku miluje, vyrůstal vždy jen s ní, choval se k ní normálně, vždy mu vycházela vstříc. Upozorňovala jej, že „protočí“ moc vody, že budou problémy s penězi. Mačetou nikdy nijak nevyhrožoval, tuto sice má, ale na dřevo do lesa. Nikomu zabitím nevyhrožoval, naopak říkal, že se zabije sám. Má hrozný pocit z toho, že když jej matka viděla nespát, tak taky nespala. Následně pak před soudem, po řádném poučení, mj. uvedl, že je nemocný, léčí se s poruchou, na niž bere léky. Vodu zbytečně nenechával téci, neboť měl určitý „očistný rituál“. Je autistou, kterému vadilo, že věci nejsou tak, jak mají být. Toto jeho matka věděla. S touto poruchou se potýká ve dne i v noci. Svě jídlo chodil zvracet, neboť měl strach, že se něco stane, když to neudělá. Nikoho úmyslně netýral. Chápe, že tento jeho stav omezuje toho, kdo s ním žije. Do práce nechodil, protože tam byla nějaká čísla. Při cestě domů jezdil výtahem několikrát tam a zpět. Z obchodu se vracel do svého auta. Ze svého prvního trestu se poučil. Vše je projevem jeho nemoci. Nebylo to nic úmyslného, žádná šikana. Svoji matku žádal o to, aby předměty byly určitým směrem, aby vařila v určitý čas jídlo, jídlo vyhazoval, potraviny v lednici musely být uloženy tak, jak potřeboval, nesměly mířit na určité místo. Pokud neunesl svůj stav, vzteky něčím hodil, nikoho však nechtěl trefit. Na svoji matku nekřičel kvůli nesplnění svých potřeb, nýbrž vzteky, že se mu třeba něco nepovedlo, nebo když na nákupu byly číslice, které neunesl. Na svoji matku nebyl vulgární, když nebylo něčeho splněno. Byl vulgární, když třeba zjistil, že není něco, jak má být. To však nebylo vůči jeho matce, prostě řval vzteky. Připustil, že své matce řekl, že mu zničila život, což bylo kvůli tomu, že byl zavřený ve výkonu trestu. Dále připustil, že ničil vybavení domácnosti, kdy rozbil talíře, protože byly kostkaté a někam mířily, načež koupil kulaté, které nemohou udávat směr. Dále rozbil mikrovlnku, protože byla digitální a ukazovala čísla, což mu vadilo, načež koupil novou. Na matku nikdy agresivní nebyl, zabitím ani dalším ničením vybavení domácnosti jí nevyhrožoval. Než s matkou našli společnou cestu, docházelo k incidentům dvakrát až třikrát týdně. Pod krkem svoji matku nikdy nechtyl, nikdy jí nezpůsobil žádné poranění ani podlitiny. Alkoholů požíval proto, že z něho všechno opadlo. V důsledku požívání alkoholu mj. upadl na zem, odtrhl troubu, které se chtěl chytit, načež vstal, znovu upadl, to v koupelně, kde chycením se umývala, toto utrhl, z důvodu čehož jeho matka zavolala Policii ČR, neboť byla vyplašená. Nic z toho nebylo úmyslné. Pokud by své matce chtěl ublížit, ublížil by jí. Žádnou zbraní své matce nikdy nevyhrožoval, nikdy do ní nestrčil tak, že by upadla. Připustil, že na místo byla přivolána Policie ČR, to asi sousedy, protože křičel, nikoli však na svoji matku. Má své očistné rituály, při kterých musí něco udělat; rvát, křičet, nadávat. Nechápe svoji poruchu, ani to, co ho nutí. Není mu známo, že by Policii ČR na místo přivolávala jeho matka. Alkohol požíval tak třikrát týdně, někdy i půl litru „tvrdého“. V důsledku požívání alkoholu mohl chodit na místa, kam jinak nemohl a dělat věci, které jinak nemohl. Psychický stav své matky v důsledku soužití s jeho osobou znal, protože se spolu bavili. Je si vědom toho, že z něho, i z celého stavu, byla špatná. Nebyl si vědom toho, že by jí ublížoval. Psychicky jí netýral. Jeho matce z toho bylo špatně, říkala, že nejí. O jeho osobu se vždy starala. Její chování vnímal jako snahu mu pomoci. Od matky se snažil odejít, to s přítelkyní, do Prahy za práci, aby jeho matka měla klid, kdy domů se vracel jedenkrát v týdně, nebo dvakrát v měsíci. Protože to však v Praze nezvládl, vrátil se ke své matce, neboť měl exekuce, neměl peníze a neměl jiné bydlení. Zlost vůči někomu necítí, pouze nenávisť vůči sobě. To proto, že nedokáže přestat s věcmi, které jej

omezují. Pokud se snažil vyhledat odbornou pomoc, tak s doktorem nebylo možné se spojit a léky byly zpoplatněné. K dotazu státní zástupkyně pak připustil, že dvakrát o zed' hodil nudle, sebral střepy a dále nic neřešil. Více mu stav nedovoloval. V jednom případě to za něho uklidila matka. K dotazu obhájce mj. uvedl, že mu matkou nebylo naznačeno, aby opustil společnou domácnost. Na nevhodné chování vůči její osobě jej neupozorňovala, říkala, že je prostě „magor a že má ty svoje věci“. Na chod domácnosti přispíval, nakupoval, což i financoval. Finanční příspěvek na domácnost, byť malý, tak poskytoval. Pokud by byl matkou vyzván k odchodu z domácnosti, asi by se sebral a odešel.

4. Svědkyně [REDAKCE], matka obžalovaného, před policejním orgánem mj. vypověděla, že poté, co jejího syna – obžalovaného v roce 2021 pustili z „vězení“, kde byl proto, že ji napadal, vzala ho na milost do své domácnosti, kde se zpočátku choval normálně, byl hodný a pomáhal jí. Tento stav trval půl roku, poté se to změnilo, začal mít problémy s jídlem, pořád se vracel, nadával jí, bylo to s ním strašné, neboť byl na ni agresivní, rozbíjel vše, co mu přišlo pod ruce, házel s věcmi na zem, nepořádek pak většinou neuklízěl. Vyhazoval věci a jídlo, to pokud hrnec směřoval někam do rohu. Vyhazoval nakoupené věci, pokud byl chleba nakřivo, v důsledku čehož musela činit nové nákupy. Vyžadoval, aby taška s nákupem byla na židli správně položena. S věcmi v lednici nesmělo se, z jím určeného místa, hnout, pakliže se tak stalo, věci ihned vyhodil. Toto se dělo každý den. Vyžadoval vaření jídel v určitých dnech a časech, totéž stanovoval i na nakupování věcí. Nutil ji vařit i v jiných časech, nežli on určil. Ovladač od televize musel být tlačítky dolů, pokud tomu tak nebylo, sprostě ji nadával, kdy při konfliktech „strašně řval“. Její výtky či prosby neposlouchal, pročez to vzdala. Pakliže mu oponovala, řekl jí, aby „držela hubu“ a rovněž v jednom případě, že „se neovládne a že to špatně dopadne“. V důsledku tohoto dávala si na všechno pozor. Jídlo rovněž vyhazoval, pokud u tohoto koukal na televizi a něco jej rozčílilo, rozbíjel i nádobí. Po dobu tohoto soužití, od jeho návratu z vězení, ji třikrát chytl pod krkem, v důsledku čehož měla ve dvou případech i modřiny na krku. Toto učinil z důvodu toho, že mu v lednici pohnula s jeho věcmi. Pokud k nim na návštěvu přišla její dcera, [REDAKCE] na její osobou si nikdy nedovolil. Dále uvedla, že veškeré náklady spojené s užíváním bytu platila sama. Když odsouzený nechával puštěnou vodu a toto mu vytkla, sdělil jí, že je „krkna“. V důsledku tohoto se hádali každý den. Obžalovaným jí bylo sděleno, že mu zkazila život, že kvůli ní „seděl 4 roky“, kdy toto říkal jí často a běžně. Pakliže uklízela i „bordel“ po obžalovaném, nesměla hýbat s jeho věcmi. Pokud s těmito bylo hnuto, nadával jí. K takovýmto incidentům docházelo pouze u nich doma. Několikrát na místo byla přivolána i Policie ČR. Lékaře nikdy nevyhledala. S těmito problémy svěřila se své dceři, které však neoznámila chycení pod krkem, neboť jí nechtěla říkat všechno, protože má své starosti. Když od obžalovaného odešla slečna [REDAKCE], byl naštvaný. Při jeho narozeninách, když mu vařila jídlo, vyndal si sám toustovač, dělal si tousty, přičemž zavrával a spadl na kamna, špagety při míchání všude rozhazoval, tousty pak vyhodil a toustovač hodil na zem. V koupelně pak zavrával a upadl, když nemohl vstát, nadával na tu svoji přítelkyni, že je „svině“, což následně potvrdil, že patří i její osobě. Při zvedání mu chtěla pomoci. Vytrhl se jí, v důsledku čehož spadla na futro a udeřila se, v důsledku čehož byl nepřičetný, říkal, že je všechny zabije mačetou nebo rozseká, pročez se bála. Domnívala se, že by nejdříve rozbil nábytek a pak by došlo i na ní. Současně věděla, že nože i mačetu měl. Protože z obžalovaného měla strach, seběhla do přízemí domu a zavolala Policii ČR. Kvůli obžalovanému a jeho stavu nespala, nejedla a plakala, cítila se hrozně, brala prášky na spaní, bolel ji žaludek a nebyla schopna vůbec fungovat. Z obžalovaného byla rovněž vyřízená i jeho přítelkyně. Obžalovaný tvrdil, že chodí k lékaři, avšak často jí vyčítal, že s ním k doktorovi nejde, nedalo se s ním mluvit, říkal, že vyskočí z okna, že léky, které mu dali, nepomáhají, když je v nemocnici, podepíše revers. Má strach, aby se obžalovanému něco nestalo. Incidenty byly skoro každý den. Vždy trvaly třeba hodinu. Vše jí dával za vinu, z čehož je jí hrozně. Má strach o jeho zdraví i o zdraví své. Bojí se, aby ji

v takovém momentě nenapadl. Prála by si, aby se obžalovaný odstěhoval. Konflikty vyvolával jednoznačně obžalovaný. V několika případech byla nalezena láhev od alkoholu, která patřila obžalovanému. Neví, zda se obžalovaný skutečně léčil, měl nějaké léky, jezdil někam za Teplice. Obžalovanému, společně s dcerou, stále domlouvaly, aby se léčil, nebo aby vůbec odjel přivolanou sanitkou. Pokud se tak stane a sanitkou odjede, poté podepíše revers a vrátí se domů. Po řádném poučení pak následně před soudem mj. vypověděla, že její syn byl rozčilený pořád, nedával jí peníze, pročez musela vše platit, přičemž, když mu to vyčetla, bylo zle. Domů se vrátil asi v květnu 2021. Alkoholické nápoje jej nikdy neviděla požívat. Pokud však byl pod vlivem alkoholu, choval se k ní hůře. Domnívá se, že obžalovaný měl nějakého lékaře, kdy léčil se „s nervama“, k lékaři jezdil někam pravidelně. Do bytu si obžalovaný přistěhoval přítelkyni. Nikdo z nich nic nedělal. Z počátku byl její syn během jejich soužití „normální“, staral se a pomáhal jí, poté s tímto ustal. Obžalovaný celé noci nespál, chodil po bytě, z důvodu čehož společně s jeho přítelkyní nespaly. Domlouvaly mu, aby šel k lékaři, což odmítal. Vyžadoval, aby věci byly uloženy tak, jak on řekl. Uvařené jídlo v hrncích muselo mít na kamnech určitou polohu. Určoval časy, kdy se bude vařit, které však měnil. Vyhazoval potraviny, které nakoupila. Nesměl být jinak položen ovladač od televize, nežli on určil. Při tom, když jedl, musela se vypínat televize. Jeho věci se mohla dotýkat jen v některých případech. V bytě házel jídlem, které uvařila, to proto, že to chtěl jinak. Když byl rozčilený, pouštěl vodu. Pakliže obžalovanému byla, ohledně jeho problémů, přivolána sanita a on s touto odjel, poté podepsal revers, přišel domů a druhý den jej odvezla znovu. Opakovaně jí sdělil, že mu zkazila život, to jak ho zavřeli. Obžalovaný o svých problémech věděl již z dřívější doby. Obžalovaného si po výkonu trestu domů vzala, neboť se choval jinak, zná ho od malička, o všechno se doma vždy postaral, všechno zařídil. Obžalovaný ničil zařízení bytu, házel jídlem po místnosti, ničil elektroniku, jako mikrovlnku, toustovač, do kterých praštil nebo s tím něco udělal. Konflikty vyvolával často, nebylo to pořád, ke konci tedy již ano. Vše se zhoršovalo. V jednom případě ji chytil pod krkem v obývací a udělal jí modřinu. Nebylo-li splněno, co chtěl, tak nadával. Nadával na všechno. Vše jí dával za vinu. Byl sprostý. V jednom případě jí vyhrožoval újmou na zdraví nebo na životě. Řekl to asi ve vzteku. Obžalovaný měl mačetu, říkal, že to rozseká. Ví, že by to neudělal. O zdraví a život se neobávala. Věděla, že spíše něco rozbije. Svůj strach a obavy musela sdělit Policii ČR, to proto, aby mu domluvili a aby z nich měl respekt. Nevybavuje si, že by do ní obžalovaný strčil nebo, že by upadla. Upadla pouze na futro, to když se obžalovaného snažila zvednout ze země a on se rozmáchl. V důsledku těchto stavů nemohla spát, měla bolesti žaludku a stres. Měla stresy z toho, co obžalovaný udělá, aby mu něco nebylo. Kvůli němu nespala, nabádala ho k návštěvě lékařů. Když měl obžalovaný špatnou náladu, byla to hrůza. Všechno mu vadilo, nespál, nejedl a nebylo s ním k vydržení. Na svého syna policejní hlídku přivolala, neboť dělal rachot a měla strach, aby něco nevyvedl. Domnívá se, že ji obžalovaný má rád. Když jí bylo zle, odvezl ji a doma všechno udělal. Na požadavky obžalovaného reagovala tak, že vše hlídala, aby to bylo v pořádku. K rozporům mezi svojí výpovědí před policejním orgánem a následně pak před soudem, spočívajícím zejména v tom, že na Policii ČR vyjadřovala se ke svému strachu, což před soudem nepotvrdila, uvedla, že si myslela, že spíše něco rozbije, když ho to chytlo, byl nepříčetný a bylo mu jedno, co vezme do ruky a co udělá. Dále pak ohledně četnosti incidentů, když na Policii ČR uvedla, že to bylo na denním pořádku, někdy obden, přičemž před soudem uvedla, že to bylo nejprve jednou za čtvrt roku a poté častěji, sdělila, že to bylo pokaždé jinak, už si to všechno nepamatuje, ale vždycky něco bylo. Na Policii ČR si to pamatovala více, dnes již přesné detaily neví. Obžalovaný dokázal během pěti minut všechno rozbít. Měla strach, aby obžalovaný nenadával, pokud bylo něco jinak, nežli on určil.

5. Svědkyně [REDAKCE], sestra obžalovaného, poté, co potvrdila obžalovaného požadavky a chování, to zejména v podobě toho, že své matce stanovoval, kdy bude vařit, jak mají být nasměrovány jednotlivé předměty, určování časových údajů, házení s věcmi a s jídlem, ničení

zařízení domácnosti, vyhazování jídla a pouštění vody, mj. vypověděla, že v její přítomnosti v bytě obžalovaný na matku nebyl hrubý ani sprostý, žádnému jejich fyzickému konfliktu přítomna nebyla, vyhrožování obžalovaného matce ani viditelná poranění této nezaznamenala. O požívání alkoholu obžalovaným byla informována jeho přítelkyní „slečnou [REDACTED]“ a taktéž svojí matkou, sama obžalovaného opilého neviděla. O přivolávání policejních hlídek do bytu své matky věděla, konkrétní skutečnosti jí známy nejsou. V jednom případě hlídku do bytu sama přivolávala. K osobě a stavu své matky pak mj. sdělila, že byt' soužití s obžalovaným nebylo lehké, tato si jí nikdy nestěžovala, ani se jí nesvěřovala, na její osobě zaznamenala zvýšenou únavu, soužití s obžalovaným její matka financovala.

6. Svědkyně [REDACTED], bývalá přítelkyně obžalovaného, poté, co potvrdila existenci skutečností uvedených v obžalobě, k čemuž současně sdělila, že toho bylo mnohem víc, mj. vypověděla, že v předmětném období s obžalovaným žila u jeho matky v bytě. K osobě obžalovaného uvedla, že tento je hrozně agresivní, avšak umí být normální, vadí mu spousta věcí a musejí se dodržovat pravidla. Pakliže se tato nedodržují, je agresivní a obviňuje všechny kolem sebe a je „randál“. Obžalovaný má problémy s číslicemi a časy, kdy v některých se nesmí nakupovat, jíst a „prostě nic“, nesmějí se říkat některá slova, ovladač u televize musel být tlačítky dolů a mířit do rohu v kuchyni. Pokyny obžalovaného se vztahovaly na všechny osoby v domácnosti, tedy na osobu jeho matky i na ni samotnou. Pakliže do jejich bytu přišla sestra obžalovaného, která je svérázná a nenechá si nic líbit, obžalovaný se choval úplně jinak, neměl svoje požadavky „ani výbuchy“, vždy „zalezl“ do svého pokoje, věděl, že by si to nenechala líbit a pokud by věděla, co se tam děje, ihned by to chtěla řešit. Protože s matkou obžalovaného věděly, že by to „nebylo dobré“, a v bytě s ním žily, vyhovovaly mu. Když byly v bytě pouze s matkou obžalovaného a s jeho osobou samotné, neměl obžalovaný žádné zábrany. Obžalovaný uměl své jednání a agresivní záchvaty ovládat, neboť v přítomnosti své sestry se jich nedopouštěl, protože věděl, že tato to nenechá být a zavolá „policajty“. Obžalovaný si respekt vydobýval „agresí a strachem, který probudil v druhém“ a tento si již pak nic nedovolil. Toto na svoji sestru nezkoušel. Pokud nebylo „po jeho“, nejdříve nadával, poté rozbíjel nábytek, házel jídlo o zdi, vyhazoval věci, rozřezával oblečení a boty, a pokud došlo k nějakému extrému, tak „strkal“. Pokud měl obžalovaný konflikt s matkou, na její osobu „řval“, ať zůstane v pokoji. Společně s matkou obžalovaného raději sklopily hlavu, seděly a čekaly, až to přejde. Postupem času měla z obžalovaného takový strach, že když „to“ přišlo, utíkala pryč, bála se, že „se stane něco hnusného“, že nebude moci už nikdy odejít. Když obžalovaný nadával, tak hodně sprostě; „mrdko, svině“, což směřovalo zejména k osobě jeho matky. Ačkoli se matka obžalovaného tomuto snažila vyhovět „vždy to dostávala v plný palbě“. Stávalo se i to, že obžalovaný byl vulgární a nadával již od rána, což dělo se pak celý den, to když se udělalo něco špatně. Nebylo možno jeho číslov „vyhovět“ či tyto dodržet, kdy člověk musel myslet na to, aby něco nepokazil, neudělal něco špatně, to proto, aby obžalovaný nešel zvracet či mu to neudělalo špatně. V důsledku tohoto je pak všechno děláno ve stresu a rovnou se udělá chyba. Matka obžalovaného, jeho chování a požadavkům oponovala málokdy, to jen když už nemohla dál. Reakcí obžalovaného pak bylo, že třeba vzal mikrovlnku a hodil jí na zem. V bytě bylo vše rozbité. Obžalovaný matku obviňoval a vyčítal jí, že mu zkazila život, že vše dělá schválně, že ho chce dostat do vězení a že chce, aby se zbláznil a že ho dostala do vězení. Obžalovaný u sebe žádnou chybu neviděl, před lidmi venku „to nedělal“, snažil se, aby se necítil trapně. Když ji obžalovaný chtěl někam vzít, choval se hezky. Pakliže požil alkoholu, jeho „zábrany z čísel“ byly pryč, pokud však se něco přihodilo v době jeho ovlivnění alkoholem, bylo to ještě horší, ještě větší agrese. Několikrát na svoji matku „vyjel hodně“, sama však byla v pokoji. S jistotou ví, že matku jednou držel pod krkem. Domnívá se, že slyšela i údery. Matka obžalovaného měla několikrát modřiny pod krkem, na ruce i na čele, ale nikdy nic neřekla, to proto, aby to nebylo řečeno sestře obžalovaného, protože by byl „rachot“. Aby byl klid a neublížila někomu jinému, raději říkala, že se někde bouchla.

Obžalovaného po celou dobu chránila a chrání ho i nyní. Matka obžalovaného měla strach vždy, bolel jí žaludek a v době jídla se jí dělalo špatně. Domnívá se, že po takové době s tím již byla smířená. Házení jídla a rozbíjení zařízení bytu obžalovaným, byla přítomna, taktéž jeho vyhazování nákupů či věcí z lednice, to když se to „hlo na špatnej kout“ a proto, aby si to příště pamatovaly, že je to špatně, že si mají dávat pozor. Vše se muselo stihnout v limitu, nesmělo být jídlo špatně dáno na talíř, jinak letělo oknem. Obžalovaný ve vzteku své matce vyhrožoval fyzickou újmou či zabitím. Protože žila ve strachu a panice, mnoho věcí si nepamatuje a nechce na ně již vzpomínat. Matka obžalovaného si přála, aby šel od ní pryč, aby se osamostatnil a aby se šel někam léčit. Domnívá se, že matka o svých problémech nemluvila, protože to brala tak, že obžalovaného takhle vychovala a musí si to vytrpět. Matka obžalovaného jedla málo, určitě ze stresu a z toho, co se dělo. Rozbité věci obžalovaným uklízela s jeho matkou společně, většinou pak sama jeho matka. Obžalovaný pouštěl vodu z toho důvodu, že se musel „očistit“, aby se mu nestalo něco špatného. Dané konflikty byly každý den. Dní, kdy bylo vše v pořádku, bylo málo, to když byl obžalovaný v pohodě a většinou odešli z bytu. Problémy byly rovněž i z důvodu toho, že obžalovaný něco, na což byl zvyklý, neměl, třeba když neměl peníze. Obžalovaný do práce nechodil, na chod domácnosti se skoro vůbec nepodílel, byl našťvaný na celý svět s tím, že všichni a všechno je proti němu. Problém by si nikdy nepřiznal. Byl schopen rozlišit chvíle, kdy a kde a jak se má chovat. Obžalovaný se neléčil, požadoval, aby mu „někoho“ sehnaly, avšak s tím, že mu stejně nikdo nepomůže, že u všech doktorů byl. Nějaké léky si vyzvedával, poté si je vysadil, dostal pár epileptických záchvatů a „vytočil“ se do takového vzteku, že mu volaly sanitu. Jinak se neléčil, nikam nechodil, s nikým nemluvil, protože říkal, že mu stejně nikdo nepomůže. Sám si lékaře nehledal. Uživatelem drog nebyl, alkoholu požíval hodně, to denně. Z počátku vztahu byl obžalovaný zlatý, hodný a nic se nedělo. Postupem času se vše změnilo, vyvstalo to, co mu vadí, začaly hádky, měl více a více nároků a projevovaly se „všechny ty věci“. Domnívá se, že obžalovaný nenáviděl nejen sebe, ale i je. Vyléval si vztek na svojí matku, začal víc pít a byl více agresivní. K osobě obžalovaného pak uvedla, že je chytrý, moc dobře ví, co a proč dělá, je agresivní, když chce, aby bylo po jeho a také to tak vždy zařídí. Ví, jak se má chovat a co říci. Své sestře obžalovaný neodporoval.

7. PhDr. Štefan Balkó, soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví zdravotnická odvětví různá, specializace klinická psychologie, k osobě poškozené [REDAKCE] mj. sdělil, že tato je osobností plně důvěřivou, s malou mírou se „sebeprosazovat“, intelektově průměrnou, se schopností porozumět situacím. Je schopna vnímat prožitou událost, její kontakt s realitou je plně zachován. Pokud by pospané skutečnosti nezažila, nebyla by schopna tyto reprodukovat na návod jiné osoby, popř. je vykonstruovat. U její osoby nebyla zjištěna jakákoli duševní porucha, nevykazuje známky konfabulace, popsané zážitky byly jejími prožitky. Její výpověď je hodnocena jako věrohodná. Vůči obžalovanému, jako matka v rámci společné domácnosti, byla v submisivní pozici, obžalovaného podporovala a materiálně mu vypomáhala. Chovala se vůči němu jako „matka – pečovatelka“, která byla v pozici, že nedokázala bránit se jeho projevům. U její osoby byly v důsledku soužití s obžalovaným shledány; zvýšená mírná deprese, úzkost a psychosomatické reakce a taktéž postresové symptomy, které byly vykázané ve větší míře. Tyto prohloubily se díky prožitému, čemuž byla vystavena delší dobu, přičemž zvýšila se její psychická labilita. Protože je citlivější, nedokázala se obžalovanému bránit. Prohloubila se taktéž její sociální staženost. Jako matka se vůči obžalovanému chovala tak, že se mu snažila pomoci, podrobovala se mu a vyhovovala mu, řídila se jeho instrukcemi.
8. MUDr. Jakub Šimek, soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, k osobě obžalovaného mj. sdělil, že u jeho osoby nebylo shledáno žádné duševní poruchy v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychotického onemocnění, které by snižovalo jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Obžalovaný tedy věděl, co dělá a za své činy je

odpovědný. U obžalovaného byla zjištěna porucha osobnosti, a to s disociálními emočně nezralými impulzivními rysy, což jsou rysy, které dotyčného vedou k tendenci zejména o svůj prospěch se sníženým cítěním o druhé lidi, kdy je zřejmá bezohlednost v jednání a neschopnost připouštět si vinu. U osoby obžalovaného bylo zjištěno škodlivé užívání alkoholu, nikoli syndrom závislosti. Obžalovaný má zkušenosti s užíváním alkoholu, zná jeho účinky na svůj organismus a je si vědom jeho následků. Ochranné léčení není navrhováno, obžalovaný je plně schopen chápat smysl trestního řízení, smysl trestu i jeho význam. U obžalovaného zjištěná snaha o vysvětlení svého jednání a snaha o buzení svádět vinu na okolnosti, je jeho osobnostním rysem, nikoli duševním onemocněním. Obžalovaného poruchové jednání je centrováno na domácí prostředí a chování k matce, pokud by se jednalo o psychotické onemocnění, projevovalo by se toto jednání i mimo domov. Schopnost obžalovaného rozpoznat a ovládnout své jednání, je jednoznačně doloženo zcela odlišnou jeho reakcí ve chvíli, kdy do daného prostředí přišla jiná osoby, která tam nebydlela.

9. Soud měl k dispozici dále listinné důkazy, které byly přečteny. Protokolem o zadržení osoby podezřelé, je doloženo zadržení osoby obžalovaného, to jakožto podezřelého, a to dne 31. 3. 2022 v čase 18:30 hodin.
10. Lékařskými zprávami z Krajské zdravotní a.s., Nemocnice Most, o.z. z období od 1. 4. 2022 do 2. 4. 2022, je mj. dokladován zdravotní stav obžalovaného, to včetně jím nahlášených užívaných léků, a současně jeho vyjádření o jím nadužíváním alkoholu, přičemž z vyjádření ošetřujících lékařů je rovněž patrné, že je schopen jak pobytu v cele předběžného zadržení, tak i úkonů v trestním řízení.
11. Z propouštěcí zprávy Krajské zdravotní a.s., Nemocnice Most, o.z. ze dne 11. 1. 2022, je nad rámec popisu zdravotního stavu obžalovaného, zjištěno, že tento i přes opakovaná poučení lékařů, požádal o předčasné ukončení hospitalizace na neurologickém oddělení s tím, že dále byl mj. poučen o zákazu požívání alkoholických nápojů. Dané rozhodnutí obžalovaného je pak doloženo „Negativním reversem“ ze dne 11. 1. 2022.
12. Pořízenou fotodokumentací poškozený [REDAKCE], je doložen její zdravotní a fyzický stav.
13. Z dopisu poškozené [REDAKCE] adresovaného policejnímu komisaři ze dne 16. 5. 2022, mj. vyplývá, že jmenovaná tímto policejní orgán žádá o vzetí jejího syna – obžalovaného „do léčení“, což má mu být, s ohledem na jeho psychický stav, nařízeno soudem, přičemž současně zde vyjadřuje se tak, že obžalovaný „věci, které dělal doma, se projeví jeho psychickým stavem“, čímž nedocházelo k týrání její osoby, nýbrž k ničení věcí v bytě.
14. Protokolem o ohledání místa činu s fotodokumentací je dokladováno místo činu, tj. bytová jednotka poškozené [REDAKCE] v osmém patře na adrese [REDAKCE], to včetně jeho zařízení a stavu, kdy na místě došlo k zajištění dvou věcných stop, a to jednak nože v maskáčovém pouzdře a jednak mačety zn. Fiskars v černém plastovém pouzdře.
15. Z policejních záznamů o nahlášených událostech je patrné, že; jednak dne 28. 9. 2021 byla [REDAKCE] nahlášena na linku 158 událost v bytě její matky na adrese [REDAKCE], o dění „něčeho hodně špatného“, neboť jí bylo matkou tajně voláno o přivolání Policie ČR, kdy poznatkem na místě učiněným bylo zjištění v podobě fyzického napadení [REDAKCE] obžalovaným, jednak dne 6. 10. 2021 byla na linku 158 nahlášena událost v bytě v [REDAKCE], to v podobě velkého hluku v nočních hodinách činěného obžalovaným, který byl následně na místě poučen a bez protiprávního jednání z místa odešel, jednak dne 31. 12. 2021 nahlášena událost spočívající v tom, že na adrese [REDAKCE], obžalovaný při jízdě výtahem pravidelně rozhoupává kabinu tohoto a bouchá do zdí, kdy na místě následně nebylo shledáno žádných poškození, jednak dne 27. 3. 2022 byla nahlášena událost spočívající v tom, že „syn ji škrtí,

pouští plyn a ohrožuje ji“, kdy na místě následně bylo zjištěno, že k napadení nedošlo, obžalovaný byl velmi pod vlivem alkoholu, pročež zavrával a drcnul do matky, která nebyla zraněná, plyn nebyl puštěn a jednak dne 31. 3. 2022 byla nahlášena událost v podobě vyhrožování s tím, že obžalovaný – syn oznamovatelky, je v jejím bytě na adrese [REDAKCE], [REDAKCE] pod vlivem alkoholu, má mačetu, nadává a ničí majetek, kdy poznatkem na místě učiněným, bylo zjištěno, že došlo ke sporu mezi matkou a synem, který trpí psychickými problémy, přičemž mačetou vyhrožoval pouze slovně, matce však zničením a zabitím.

16. Z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 23. 7. 2018 číslo jednací [REDAKCE], který nabyl právní moci dne 28. 8. 2018, mj. vyvstává, že obžalovaný byl tímto odsouzen pro; jednak zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), d) trestního zákoníku, jednak přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odstavec 1 trestního zákoníku a jednak přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 2 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, to za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Lounech ze dne 18. 10. 2017 číslo jednací [REDAKCE]
17. Z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 8. 2018 číslo jednací [REDAKCE], který nabyl právní moci téhož dne, je mj. patrné, že výše citovaný rozsudek zdejšího soudu byl doplněn o výrok o náhradě škody ve vztahu ke Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, přičemž odvolání obžalovaného bylo tímto současně zamítnuto.
18. Opis z evidence přestupků k osobě obžalovaného vykazuje jednoho záznamu o jemu uložené finanční sankci, to za přestupek proti majetku, datovaný svým spácháním ke dni 1. 2. 2022, za který byla mu uložena pokuta v částce 500 Kč.
19. Ze zprávy Magistrátu města Mostu, Odboru správních činností, Oddělení správní, vyvstává, že proti osobě obžalovaného bylo v jednom případě vedeno příkazní řízení, to pro přestupek proti pořádku ve státní správě vyskytující se na více úsecích státní správy s datem spáchání dne 25. 11. 2021, za který byla mu uložena pokuta ve výši 5 000 Kč. V jednom případě pak nebylo přestupkové řízení zahájeno, to pro přestupek proti občanskému soužití s datem spáchání dne 28. 9. 2021, jehož podstatou bylo fyzické napadení jeho přítelkyně, [REDAKCE], kdy ke dni 16. 12. 2021 je vyznačeno odložení.
20. Z údajů katastru nemovitostí nevyvstává k osobě obžalovaného jakéhokoli záznamu.
21. Z hodnocení osoby obžalovaného Vazební věznicí Litoměřice je mj. patrné, že tento je hodnocen jakožto průměrný vězeň, který se pod dohledem snaží dodržovat vnitřní řád výkonu vazby, přičemž má slušné vystupování, je kamarádské a přizpůsobivé povahy. Pravidelně se zúčastňuje nabízených volnočasových aktivit, písemný styk s rodinou navázal, o hygienu a pořádek dbá. Za dobu vazby nebyl pracovně zařazen. Je umístěn ve větším kolektivu obviněných, excesy vybočující z běžného rámce chování u jeho osoby nejsou zaznamenány.
22. Z obsahu rejstříku trestů obžalovaného vyplývá, že tento byl v minulosti opakovaně soudně trestán, kdy jeho opis vykazuje celkem 10 záznamů, to převážně pro trestnou činnost majetkového, drogového avšak i totožného charakteru, jejíž závažnost se zjevně stupňuje, naposledy pak rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 23. 2. 2022 spisové značky [REDAKCE], který nabyl právní moci téhož dne, jímž byl uznán vinným ze spáchání přečinu krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců se stanovením zkušební doby ve výměře 24 měsíců, to za současného uložení dohledu, tj. do dne 23. 2. 2024.
23. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 23. 2. 2022 číslo jednací [REDAKCE], který nabyl právní moci téhož dne, se zjišťuje, že obžalovaný byl tímto uznán vinným ze

spáchání přečinu krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců se stanovením zkušební doby ve výměře 24 měsíců, to za současného vyslovení dohledu.

24. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla jednoznačně prokázána a není tedy pochyb o tom, že se obžalovaný dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu.
25. V hlavním líčení byly dále provedeny jednotlivé důkazy, z nichž jako usvědčující obžalovaného, který, ač podstatnou část svých požadavků vůči matce připustil, to stejně jako vytýkání této zkažení jeho života a taktéž ničení zařízení bytu, vyhazování jídla a ponechávání puštění tekoucí vody, což však v plném rozsahu odůvodňuje svým onemocněním, následně jakékoli fyzické útoky proti její osobě, jakož i vyhrožování této fyzickou likvidací či úmyslné týrání její osoby, rezolutně popřel, lze využít zejména výpovědi svědkyně [REDAKCE], která mj. v rámci svých výpovědí popsala v rozsahu skutkové věty, požadavky a agresivní chování obžalovaného vůči její osobě, jakož i jeho reakce, pokud nebylo jím požadované splněno a rovněž jím vyřčené obviňování její osoby, vyhrožování její osobě fyzickou likvidací a taktéž jeho fyzické útoky na její osobu, to současně i se svým stavem, který ji v důsledku takového soužití postihl. Věrohodnost jí uvedených skutečností pak vyvstává ze znaleckých závěrů soudního znalce, PhDr. Štefana Balkó, který k její osobě mj. sdělil, že je schopna vnímat prožitou událost, její kontakt s realitou je plně zachován a pokud by pospané skutečnosti nezažila, nebyla by schopna tyto reprodukovat na návod jiné osoby, popř. je vykonstruovat, přičemž u její osoby nebyla zjištěna jakákoliv duševní porucha, nevykazuje známky konfabulace, popsané zážitky byly jejími prožitky a její výpověď je hodnocena jako věrohodná. Výpověď poškozené [REDAKCE] pak rovněž zcela jednoznačně nalézá v podstatném opory ve výpovědi svědkyně [REDAKCE], která, jakožto tehdejší přítelkyně obžalovaného, společně s ním a s poškozenou, bydlela v danou dobu v předmětném bytě, kdy velmi podrobně popsala soužití s obžalovaným, jeho chování vůči její osobě a zejména k osobě jeho matky, přičemž současně podrobně rozvedla rozsáhlé požadavky obžalovaného směřující zejména k osobě jeho matky, ale k osobě její, jeho následné reakce, pokud těchto požadavků nebylo plněno, to včetně jeho „řvaní“, vulgarit, agresivních záchvatů a výbuchů, házení věcí a rozbíjení zařízení bytu, to včetně jeho výhrůžek fyzickou likvidací a zabitím směřujícím k osobě jeho matky, jakož i minimálně jeden fyzický útok v podobě škracení této, když současně potvrdila existenci poranění osoby poškozené, to v podobě modřin na jejím těle. Za usvědčující pak, dle názoru soudu, byť soužití obžalovaného a poškozené soustavně přítomna nebyla a rovněž ani jakémukoli fyzickému útoku jeho osoby na poškozenou a ani jeho jakýmkoli výhrůžkám směřujícím vůči této, lze využít i výpovědi svědkyně [REDAKCE], která mj. touto potvrdila obžalovaného požadavky a chování, to zejména v podobě toho, že své matce stanovoval, kdy bude vařit, jak mají být nasměrovány jednotlivé předměty, určování časových údajů, házení s věcmi a s jídlem, ničení zařízení domácnosti, vyhazování jídla a pouštění vody, což plně koresponduje jak s výpovědí samotné poškozené, tak i s výpovědí svědkyně [REDAKCE] a současně, to nad rámec uvedeného, přispívá to k věrohodnosti jejich výpovědí.
26. Z listinných důkazů lze pak za usvědčující, dle názoru soudu, využít listin výše podrobně rozvedených, to zejména v podobě Protokolu o zadržení osoby podezřelé, kterým je doloženo zadržení osoby obžalovaného, to jakožto podezřelého. Dále pak Protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, jimiž je dokladováno místo činu, tj. bytová jednotka poškozené včetně jejího zařízení a stavu, jakož i zajištění dvou věcných stop, a to nože a mačety. Rovněž fotodokumentace poškozené [REDAKCE] kterou je doložen její zdravotní a fyzický stav. Dále policejních záznamů o nahlášených událostech, jimiž jsou dokladovány jednotlivé události v bytě poškozené vztahující se k osobě obžalovaného, které byly v průběhu času

ohlašovány Policií ČR. Taktéž lékařských a propouštěcích zpráv k osobě obžalovaného, to z Krajské zdravotní a.s., Nemocnice Most, z nichž je patrný zdravotní stav jeho osoby, jakož i jeho přístup k poskytované a jemu nabízené lékařské péči. Stejně tak i Hodnocení osoby obžalovaného Vazební věznicí Litoměřice, z něhož je mj. patrný průběh pobytu jeho osoby ve vazbě, to včetně jeho chování zde.

27. Pakliže poškozená [REDAKCE] před policejním orgánem k projednávanému skutku vypověděla o poznání podrobněji ve smyslu skutkové věty, nežli při svém výslechu před soudem, dle názoru soudu, není toto důvodem, pro znevěrohodnění její výpovědi před soudem, když ona sama mj. sdělila, že na Policii ČR si to pamatovala lépe, kdy s odstupem času si na podrobnosti nepamatuje, což je, dle názoru soudu, zcela reálné. Pakliže pak poškozená před policejním orgánem vyjádřila svůj strach a obavy z obžalovaného a jeho možného konání, načež před soudem tyto své strachy sama zeslabila, není, dle názoru soudu, ani tato skutečnost svědčící nevěrohodnosti poškozené, nýbrž stavem, o kterém ve svých znaleckých závěrech hovoří i soudní znalec PhDr. Štefan Balkó, který mj. k osobě poškozené uvedl, že tato je matkou – pečovatelkou a osobou citlivou, submisivní, která se snažila jej, i přes jeho chování, podporovat a materiálně mu vypomáhat, snažila se mu pomoci a vyhovovat mu. Takovýto její mateřský přístup k osobě obžalovaného, i přes uvedené a se skutkovou větou korespondující skutečnosti, je patrné nejen z jejích výpovědí, nýbrž i z obsahu jejího dopisu, který zaslala policejnímu orgánu, v rámci něhož se zjevně snaží obžalovanému, i přes jeho chování vůči ní, zajistit odbornou péči a pomoc, přičemž jím páchané, je její osobou zde zjevně bagatelizováno. Rozvedenému stavu pak rovněž svědčí skutečnost, že poškozená svého syna – obžalovaného do své domácnosti opětovně přijala i přesto a poté, co vykonal citelný nepodmíněný trest odnětí svobody uložený mu v rámci trestní věci, kde rovněž právě ona byla osobou poškozenou.

28. Stěžejní obhajobu obžalovaného opakovaně vyslovenou v rámci jeho výslechů a spočívající zejména v tom, že nikoho netýral, „je nemocný, léčí se s poruchou, s níž se potýká každý den a každou noc a prostě to tak má“, je, dle názoru soudu, spolehlivě vyvrácena zejména vyřčenými závěry soudního znalce, MUDr. Jakuba Šimka, který mj. uvedl, že u osoby obžalovaného nebylo shledáno žádné duševní poruchy v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychotického onemocnění, které by snižovalo jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti, obžalovaný tedy věděl, co dělá a za své činy je odpovědný. U obžalovaného byla zjištěna porucha osobnosti, a to disociálními emočně nezralými impulzivními rysy, což jsou rysy, které dotyčného vedou k tendenci zejména o svůj prospěch se sníženým cítěním o druhé lidi, kdy je zřejmá bezohlednost v jednání a neschopnost připouštět si vinu. U obžalovaného zjištěná snaha o vysvětlení svého jednání a snaha o buzení svádět vinu na okolnosti, je jeho osobnostním rysem, nikoli duševním onemocněním. Obžalovaného poruchové jednání je centrováno na domácí prostředí a chování k matce, pokud by se jednalo o psychotické onemocnění, projevovalo by se toto jednání i mimo domov, přičemž schopnost obžalovaného rozpoznat a ovládnout své jednání, je jednoznačně doloženo zcela odlišnou jeho reakcí ve chvíli, kdy do daného prostředí přišla jiná osoby, která tam nebydlela. Zjevná účelovost obžalovaným takto vyslovené obhajoby pak taktéž vyvstává i ze zprávy Vězeňské služby ČR – Vazební věznice Litoměřice, ze které mj. vyplývá, že byť je obžalovaný zde umístěn ve větším kolektivu obviněných, excesy vybočující z běžného rámce chování u jeho osoby zaznamenány nebyly, je kamarádké a přízpůsobivé povahy a má slušné vystupování, pravidelně se zúčastňuje nabízených volnočasových aktivit. Výpověď obžalovaného tak, ve světle shora podrobně rozvedených usvědčujících důkazů, zůstává, nejen, že zcela osamocena bez jakékoli opory, nýbrž i v podstatném jednoznačně vyvrácena.

29. Pokud soud nevyhověl návrhům obžalovaného na doplnění dokazování, to v podobě výslechu svědků; MUDr. Ireny Pišvejcové, MUDr. Jana Kadlece a MUDr. Rolko, jimž, jakož jeho

lékařům, měl by být znám jeho zdravotní stav a zejména jeho zdravotní psychické obtíže, učinil tak, byť vědom si obhajoby obžalovaného, zejména s ohledem na závěry soudního znalce, MUDr. Jakuba Šimka, který mj. uvedl, že u osoby obžalovaného nebylo shledáno žádné duševní poruchy v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychotického onemocnění, které by snižovalo jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti, přičemž současně jedná se o osobu s poruchou osobnosti, a to disociálními emočně nezralými impulzivními rysy, což jsou rysy, které jej vedou k tendenci zejména o svůj prospěch se sníženým cítěním o druhé lidi, kdy je zřejmá bezohlednost v jednání a neschopnost připouštět si vinu. Rozpoznávací a ovládací schopnosti nebyly nikterak snižené, obžalovaný tedy věděl, co dělá a za své činy je odpovědný. Pakliže pak soud dále nevyhověl návrhům obžalovaného na doplnění dokazování, to v podobě výsledků svědků; [REDAKCE] kteří, coby sousedé, měli jej vidět při parkování vozidla, kde opakovaně přecházel „tam a zpět“, učinil tak zejména s ohledem na charakter projednávané trestné činnosti, ke které docházelo výhradně v užívaném bytě a nikoli mimo něj, což vyvstalo z provedeného dokazování, a současně v tomto směru obžalovaným uvedeným skutečností, to v podobě toho, že „dění u nich doma“, nebyli jmenovaní svědci přítomni, v důsledku čehož, jeví se jejich případné svědectví k tomu, zda obžalovaný na parkovišti opakovaně přecházel „tam a zpět“, zcela bezpředmětným.

30. Trestní minulost obžalovaného je pak doložena jak opisem rejstříku trestů, tak i citovanými rozhodnutími soudů.
31. Sklony obžalovaného k soustavnému páčání úmyslné trestné činnosti mj. i totožného charakteru, jsou pak jednoznačně doloženy opisem rejstříku trestů, z něhož je patrna trestná činnost páčána jeho osobou, jakož i pro ni uložené tresty, to včetně trestu nepodmíněného, kteréžto zcela zjevně neměly na obžalovaného žádných výchovných účinků, neboť tyto nikterak nezměnily způsob vedení jeho života a nikterak jej neponaučily a zejména neměly vliv na jeho páčání další trestné činnosti. O takto vysloveném závěru pak svědčí i skutečnost, že obžalovaný předmětného velmi závažného jednání dopustil se jednak několik málo měsíců poté, co vykonal předchozí jemu uložený citelný nepodmíněný trest odnětí svobody (to ve věci Okresního soudu v Mostě pod sp.zn. [REDAKCE] s datem výkonu trestu odnětí svobody ke dni 1. 5. 2021), to právě za charakterové obdobnou trestnou činnost a ještě vůči téže poškozené a jednak zčásti ve lhůtě svého předchozího podmíněného odsouzení, kdy zjevně ani výkon předchozího citelného nepodmíněného trestu odnětí svobody a ani běh, jemu v rámci jiného trestního řízení, vyslovené zkušební doby, mu v projednávané trestné činnosti zjevně nikterak nebránil. Sklony obžalovaného k jakémukoli nerespektování nastavených společenských pravidel, jsou pak rovněž patrné ze Zprávy o pověsti a Opisu z evidence přestupků, z nichž mj. vyvstává, že obžalovaný byl rovněž sankcionován za spáchaná přestupková jednání.
32. Nad rámec uvedeného nelze tedy opomenout, že obžalovaný je osobou v minulosti opakovaně soudně trestanou, a to i pro velmi závažnou úmyslnou trestnou činnost obdobného charakteru, pro niž byl v minulosti stížen citelným nepodmíněným trestem odnětí svobody, kdy ani výkon tohoto, nevedl k jeho nápravě a zcela zjevně neodradil jej od páčání další úmyslné závažné trestné činnosti, kdy současně v tomto nikterak nebránil mu ani běh zkušební doby z předchozího odsouzení k podmíněnému trestu odnětí svobody. Dle názoru soudu jedná se tedy o osobu velmi dobře znalou vězeňského prostředí, uvědomující si závažnost a rozsah svých protiprávních jednání a taktéž dopad sankce na jeho osobu za spáchané protiprávní jednání.
33. Na základě provedeného dokazování soud dospěl ke skutkovým závěrům tak, jak je výše rozvedeno a mohl přistoupit k právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Soud má za prokázané, že obžalovaný týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, o čemž není pochyb, neboť jeho závadové chování a jednání v rozsahu skutkové věty, jehož nepřipustnosti

byl si dle vyřčených závěrů MUDr. Jakuba Šimka, jednoznačně vědom, vyvstává z výpovědi zejména svědkyně - poškozené [REDAKCE], která je současně jeho matkou, s níž bezpochyby žil v jejím bytě, což není nikterak rozporováno, kdy dané skutečnosti současně vyvstávají i z výpovědi svědkyně [REDAKCE], která v daném bytě rovněž žila a páchal takový čin po delší dobu, což opět vyvstává minimálně z výpovědi obou jmenovaných svědkyň, která v daném případě cítá několika měsíců, blížící se k délce jedné poloviny roku. Proto je jednání obžalovaného kvalifikováno jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku, kdy takto zvolenou právní kvalifikaci považuje soud s ohledem na výsledky provedeného dokazování, za zcela příslušnou nastalému a zjištěnému stavu ve věci.

34. Obžalovaný [REDAKCE] svým jednáním narušil zájem společnosti na ochraně fyzické osoby, která s pachatelem žije ve společném obydlí, přičemž se může jednat o osobu jemu blízkou nebo jinou osobu, již s pachatelem pojí toliko sdílení stejného obytného prostoru. Po zvážení všech zákonných hledisek a s ohledem k uvedeným skutečnostem, dospěl soud k závěru, že na jeho osobu již nelze působit pouze pohružkou trestu ani některým z trestů alternativních, neboť jedná se o pachatele se sklony k soustavnému páčání mj. i závažné úmyslné trestné činnosti, to i totožného charakteru, pro kterou byl opakovaně soudně trestán, kdy jemu dosud uložené tresty, to včetně trestu nepodmíněného, zcela zjevně minuly se jakýmkoli výchovným účinkem, přičemž projednávané trestné činnosti současně dopustil se nedlouho poté, co ve věznici s ostrahou vykonal citelný trest odnětí svobody ve výměře 3 roků a 6 měsíců, který byl mu uložen právě za velmi závažnou charakterově totožnou úmyslnou trestnou činnost a současně z části rovněž ve zkušební době předchozího podmíněného odsouzení. Proto byl obžalovanému po zhodnocení veškerých podstatných okolností uložen trest nepodmíněný, neboť jen tak lze vzhledem k jeho osobě zajistit účel trestu, a to v trvání 5 roků, kdy obžalovaný dle ustanovení § 199 odstavec 2 trestního zákoníku, byl ohrožen trestní sazbou na dvě léta až osm let, přičemž vyměřený trest, dle názoru soudu, dostatečně odráží skutečnost, že dosud uložené tresty, včetně posledního citelného nepodmíněného trestu odnětí svobody ve výměře 3 roků a 6 měsíců, se u něho zcela minuly výchovným účinkem, když od páčání závažné trestné činnosti jej zcela zjevně neodradily a předmětného jednání dopustil se několik málo měsíců poté, co vykonal jemu uložený předchozí nepodmíněný trest odnětí svobody a současně zčásti ve zkušební době předchozího odsouzení k podmíněnému trestu odnětí svobody. Nebezpečnost jednání obžalovaného je zvyšována tím, že již byl, a to opakovaně, soudně trestán pro úmyslnou a taktéž závažnou trestnou činnost, to mj. i totožného charakteru. Z polehčujících okolností nelze, dle názoru soudu, zmínit a zohlednit nic. K přitěžujícím okolnostem nelze neuvést, že daného jednání dopustil se vůči své vlastní matce, tedy osobě ženského pohlaví a staršího věku, přičemž tohoto současně dopouštěl se po delší dobu, to v řádu měsíců. Vzhledem k úvahám výše uvedeným, závažnosti spáchaného jednání, jeho následkům, jakož i, a to zejména, s ohledem na osobu obžalovaného, považuje soud uložený nepodmíněný trest za zcela přiměřený a zjištěným skutečnostem příslušný.

35. Pro výkon trestu byl obžalovaný [REDAKCE] zařazen v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť u něho nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

36. Soud rovněž obžalovanému uložil, to v souladu s ustanovením § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, trest propadnutí věci, a to jak loveckého nože s textilním maskáčovým pouzdem, tak i mačety značky Fiskars černo-oranžové barvy s plastovým černým pouzdem, neboť, jak z provedeného dokazování vyvstává, jsou tyto zjevným nástrojem projednávané trestné činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Mostě. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Most dne 14. října 2022

JUDr. Jan Hartman v. r.
předseda senátu